

ת"פ 37342/09/15 - מדינת ישראל, משטרת ישראל תביעות- רמלה נגד הנאשם - ש מ

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 37342-09-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' מ

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות-
רמלה ע"י עוה"ד מעין דואק

נגד
הנאשם - ש מ ע"י עוה"ד מיטל לבנה

גזר דין

א. כתב האישום והכרעת הדין

1. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג שבמועדים הרלבנטיים לכתב האישום היו נמצאים בהליכי גירושין ולהם שלושה ילדים. בני הזוג התגוררו בבית בתחומי העיר --- (להלן: **הבית**). כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שכולל שלושה אישומים.
2. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם זוכה מהעבירה שיוחסה לו באישום השני והורשע בעבירות שיוחסו לו באישום הראשון והשלישי ולכן לצורך גזר הדין מתייחר הצורך בתיאור עובדות האישום השני.
3. על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 5.12.2015 בשעות אחר הצהריים או בסמוך לכך, התגלע ויכוח בבית בין הנאשם ובין המתלוננת במהלכו איים עליה באומרו לה: "**אם תקראי למשטרה זה יגמר רע מאוד לכולם**". בהמשך למתואר, יצאה המתלוננת מהבית ללא מפתח ומשביקשה לשוב אליו סירב הנאשם לפתוח לה את דלת הבית. באותן נסיבות הנאשם איים שוב על המתלוננת בכך שאמר לה "**אם תקראי למשטרה זה יגמר רע מאוד**" כל זאת במטרה להפחידה או להקניטה. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם הורשע בביצוע העבירה שיוחסה בכתב האישום והיא איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).
4. על פי עובדות האישום השלישי בתאריך 10.12.14 ניתן צו על ידי בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון במסגרת תיק ה"ט 22174-12-14, לפיו נאסר על הנאשם להטריד את המתלוננת במישרין או

בעקפין, לרבות באמצעות הטלפון. ביום 15.2.15 התקיים דיון במעמד שני הצדדים והוסכם כי הצו שניתן ביום 10.12.14 ימשיך לעמוד בתוקף למשך שלושה חודשים.

5. על פי עובדות האישום השלישי, ולאחר שמיעת הראיות, נקבע כי הנאשם שלח מהטלפון הסלולרי שלו למכשיר הטלפון הסלולרי של המתלוננת באמצעות תוכנת ה-Whats App סרטון העוסק בשאלה "מהי אהבה" ואשר כולל התייחסות לכך שישנם מקרים שבהם האהבה הופכת לשנאה ולאחר מכן אחד מבני הזוג רוצח את האחר. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם הורשע בעבירה שיוחסה לו באישום השלישי והיא הפרת צו בית משפט הנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

ב. טענות הצדדים לעונש

6. המאשימה טענה שלנאשם אין עבר פלילי קודם, אך לאור העובדה שהורשע בשתי עבירות משני אירועים נפרדים (עבירת איומים ועבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם), העונש הראוי הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. במועד הדיון שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש, בא כוח הנאשם ציין את הדברים הבאים לפרוטוקול: **"מאחר ואני והנאשם חלוקים בדבר אופי הטיעון, הנאשם יטען בעצמו את טענותיו לעונש"** (פרוט' מיום 06.06.18, עמ' 71 ש' 17).

8. ואכן, הנאשם טען בעצמו לעונש ולמעשה טיעוניו לעונש הם מאוד דומים לדברים שנאמרים על ידו בעדותו בבית המשפט במסגרת פרשת ההגנה. הנאשם טען שהוא חף מפשע ולא היה מקום כלל להרשעתו בעבירות שבאישום הראשון והשלישי. כמו כן, טען שהוא הקורבן ולא המתלוננת ושהיא בעלת אופי חרדתי ולאורך שנות הזוגיות שביניהם הייתה זקוקה לטיפולים פסיכולוגיים. לטענתו, הוא לא אדם אלים ומעולם לא היה כזה. לטענתו, גברים באופן כללי, והוא בפרט, הם קורבנות של מערכת שלטונית, לזרועותיה השונות (משטרה, שירותי רווחה, תביעה ובתי משפט), שהיא מושחתת מהיסוד ואשר מגינה על נשים ללא תנאי ורומסת גברים בחוסר צדק משווע. לטענתו, לאור הליך הגירושין שעבר מול המתלוננת בבתי המשפט השונים, כיום איננו רשאי לראות את ילדיו, אין לו בית לגור בו וחויב לשלם מזונות למתלוננת ולילדיהם המשותפים הרבה מעבר להכנסתו החודשית. כמו כן, הוסיף כי העסק העצמאי שניהל בתחום החשמל קרס והוא מצוי בחובות של מיליוני שקלים.

9. נביא מקצת הדברים שאמר הנאשם במהלך הטיעונים לעונש (פרוט' מיום 06.06.18, עמ' 75 ש' 31-19):

"האלימות היא חד צדדית, תמיד היתה, מצידה ולא מצידו. מה שאמרתי לה שהוצא מהקשרו, זה שהמערכת של בתי המשפט והמשטר בישראל ואני עומד על זה, מושחת

מהיסוד, כל מערכת המשפט, הפרקליטות, הכל על פי אינטרסים, כל המערכת הזו מכילה אנשים טובים שרוצים לעשות טוב.

אני למדתי וכך אני מלמד, עד אמצע הליך הגירושים הייתי מלמד קורס "מבוא לקבלה מעשית", הזוהר מלמד שהעונש שעם ישראל שואף ללמד את העולם, את שאר אומות העולם, שראוי להאניש, כלומר להפוך את האדם לאנושי ולא העונש. אני לא למדתי שעונש מפיקים ממנו תועלת עבור משהו, האשה הזו, שטוענת כנגדי היא למעשה מעבירה את כל הנוכחים פה, שמפרנסת את כל הנוכחים פה, חוץ ממני שלא מתפרנס מזה. אז כל המתפרנסים פה מקבלים משכורת ממה שהם עושים וכפופים למערכת שהם כפופים לה. אם המערכת המסועפת הזו מבינה שזה מה צריך, אני לא חושב שכבוד השופט רשאי לפסוק מה שהוא חושב אלא שהוא צריך להתמודד עם הפרקליטות מחר ועם הקשרים של האשה בקרן החדשה לישראל, מדובר באשה חזקה מאוד ומשפיעה מאוד ואם בימ"ש היה יודע כמה היא עוצמתית וחזקה והיא זו שתקפה אותי מכל הכיוונים."

10. ובהמשך גם אמר כך (פרוט' מיום 06.06.18, עמ' 75, ש' 13-25):

"השבוע העיד מנכ"ל משרד הרווחה היוצא שלמעלה ממחצית הילדים שמוצאים מבית הוריהם לא צריכים לצאת. כל הממשלה עוסקת במחדלים האלה, וועדות למיניהם שקמו, אני משתתף בוועדות בכנסת, אני מתעסק בהפסקת החורבן של משפחות בישראל ע"י המערכת. אני במקום בימ"ש והפרקליטות הייתי מתבייש ללכת לעבודה, זה הפרדת רשויות, מצד אחד בימ"ש לענייני משפחה קובע לי הרחקה מבלי לפגוש אותי או את הילדים, הייתי ההורה העיקרי, היא מכורה לעבודה וכמעט לא ראתה את הילדים בכלל, אם השופט היה רוצה ללמוד ולחקור יכולתי בכמה דקות להראות לו שהדברים האלה מצוצים מהאצבע וכל המערכת היא בירוקרטיה למצוא את הסעיף בחוק כדי לסחוט באיומים. התובעת הציעה לי עסקה, לא באתי לעשות עסקה או לעשות עסקים, לא באתי לפה מלבד להגיד לכם תראו מה אתם עושים לכל המשפחות, כי זה לא אני, לא באתי לייצג את עצמי, כי האוזניים של הקירות הללו ישמעו את העוול שנגרם במערכת הזו, אני עוד אחד פחות אחד, אבל המערכת הזו היא לא אנושית, היא אוטומטית, רובוטית, של סעיף בחוק שמתאים או לא מתאים. נותנים לשופט כלים לפסוק על מנת להעניש ולהרשיע מישהו."

ג. תסקיר קורבן עבירה

11. המתלוננת הגישה תסקיר קורבן עבירה (ת/18) ואשר לפיו היא מפחדת מהנאשם וחרדה לביטחון האישי שלה ושל ילדיהם המשותפים, שמא הנאשם יפגע בה או בהם. כמו כן, היא טוענת שתחושת

הפחד שלה התעצמה בשל כך שהנאשם אינו מקבל אחריות על מעשיו ובאופן שיטתי מגלה היעדר מורא כלפי מערכת אכיפת החוק לזרועותיה השונות.

ד. מתחם העונש ההולם

12. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להשקיף על שני האירועים שבהם הורשע הנאשם, באישום הראשון ובאישום השלישי, כ-"אירוע אחד", וזאת לאור הקשר ההדוק שביניהם. בשני המקרים מדובר באותה מתלוננת. האישום השלישי עניינו צו הגנה שהופר ואשר ניתן לאור האירוע מושא האישום הראשון. על כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האירועים.

13. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של איומים והפרת חוקית בין בני זוג, אפנה לפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.03.12). נגד המבקש הוגש כתב אישום בו הואשם בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין כלפי מתלוננת עימה היה מצוי באותה שעה בהליכי גירושין. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש התקשר לגיסה של המתלוננת וביקש ממנו למסור למתלוננת כי אם לא תעזוב את דירתם המשותפת בתוך שלושה ימים "יפרק לה את הצורה". עוד הבהיר כי פניה למשטרה או לגורמים אחרים לא תמנע ממנו לעשות כן. בית משפט השלום בכפר סבא שדן בעניינו של המבקש הרשיע אותו בעבירת האיומים המתוארת בכתב האישום ובעבירת איומים נוספת שהתבררה במהלך מתן עדותה של המתלוננת בפני בית המשפט. הושת עליו עונש מאסר בפועל של חודש ימים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 750 ₪. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.06.08). המבקש הועמד לדין בגין עבירת איומים. לפי עובדות כתב האישום, המבקש הגיע לבית בת זוגו החיה נפרד ממנו כדי להחזיר את בתם הקטינה לרשותה על פי הסדרי ראייה. בעקבות ויכוח בינו לבין המתלוננת על הטיפול בבתם, איים המבקש בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה של המתלוננת בכוונה להפחידה. בית משפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 5,000 ₪ והתחייבות כספית. ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 1738/15 **שלקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.3.2015). המבקש הורשע בשתי עבירות של איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. לפי כתב האישום, במועדים

שונים במהלך שבוע ימים לערך, איים על גרושתו ואם בנותיו בכך ששלח לה עשרות הודעות טקסט בעלות תוכן מאיים ומטריד. למבקש היה מאסר על תנאי ונשלח לממונה על עבודות שירות לבדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות, אך לא התייצב. בסופו של יום, הושטו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על התנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שסך הכול הושטו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 7413/14 דוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.11.2014). המבקש הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק בכך שבשני מועדים שונים שלח לבת זוגו, לאחר פרידתם, הודעות כתובות בעלות תוכן מטריד, מעליב ומאיים. למבקש היה מאסר על תנאי של שלושה חודשים. בית משפט השלום השית עליו חמישה חודשי מאסר ולאחר הפעלת התנאי, סך הכול הושטו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שעונש המאסר הסופי שהושט עליו הועמד על חמישה חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

14. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירועים מושא האישום הראשון והשלישי, הוא מאסר בפועל של חודשיים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ה. העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

15. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את העובדה שאין לנאשם עבר פלילי קודם. נתון זה מוביל אותי למסקנה שניתן להסתפק בשלושה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודת שירות. דא עקא, הנאשם אמר את הדברים הבאים בטיעונו לעונש (פרוט' מיום 06.06.18, עמ' 76 ש' 30 עד עמ' 77 ש'9):

"יש לי בקשה, אם בימ"ש מחליט לגזור עליי איזשהו עונש, וכל עונש שבימ"ש יחליט, כולל תנאי, אני מבקש להמיר במאסר בפועל, אני לא מעוניין לא בתנאי ולא בעבודות שירות. אני יכול לתרום לאסירים בכלא יותר מאשר לאנשים בחוץ. זה מה שעשיתי בפעמים הקודמות במסגרת הליך הגירושים ששלחו אותי לכלא.

אני מבהיר לשאלת בימ"ש שככל שבימ"ש יסבור שהעונש הראוי הוא מאסר בדרך של עבודות שירות, אני מצהיר שאני לא מוכן לעשות עבודות שירות ואני מעדיף לשבת בכלא, ככה תהיה לי קורת גג וגם יהיה לי אוכל כי כרגע אין לי

וגם אוכל לעזור לאסירים בכלא, מהפעמיים שישבתי בכלא במסגרת הליך הגירוש, רוב האנשים שפגשתי היו חפים מפשע ובמצב נפשי קשה ויש לי כלים לעזור להם. השהות שלי בכלא תתרום גם לי וגם להם ואני אשמח לעזור להם להכניס קצת אנושיות לבית הסוהר שם לא זוכים להרבה אנושיות. וגם ככה אני מקבל הרבה מאוד חברים וככה אני אוגר יותר חברים שאנחנו יכולים לפעול יחד."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

16. בנסיבות אלה, לאור הסיכוי של הנאשם לבצע עבודות שירות, לא מצאתי צורך לשלוח אותו לממונה על עבודות שירות לבדיקת כשירותו לבצע עבודות שירות. על כן, אין מנוס מהשתתף מאסר מאחורי סורג ובריח.

17. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה אלימות, לרבות איומים או עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 01.08.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מיד.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 1,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 01.09.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ח, 26 יוני 2018, במעמד הצדדים.